

قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران (اصلاحیه سال ۹۳)

فصل اول - اهداف و ضوابط کلی بخش تعاونی

ماده ۱- اهداف بخش تعاونی عبارت است از:

- ۱- ایجاد و تأمین شرایط و امکانات کار برای همه به منظور رسیدن به اشتغال کامل.
- ۲- قرار دادن وسائل کار در اختیار کسانی که قادر بکارند ولی وسائل کار ندارند.
- ۳- پیشگیری از تمرکز و تداول ثروت در دست افراد و گروههای خاص جهت تحقق عدالت اجتماعی.
- ۴- جلوگیری از کارفرمای مطلق شدن دولت.
- ۵- قرار گرفتن مدیریت و سرمایه و منافع حاصله در اختیار نیروی کار و تشویق بهره‌برداری مستقیم از حاصل کار خود.
- ۶- پیشگیری از انحصار، احتکار، تورم و اضطرار به غیر.
- ۷- توسعه و تحکیم مشارکت و تعاون عمومی بین همه مردم.
- ۸- کمک به تأمین عدالت اجتماعی و توانمندسازی اقشار متوسط کم در آمد

۹- ارتقای کارایی بنگاههای اقتصادی و بهره وری منابع مادی و انسانی و فن آوری و افزایش رقابت پذیری در اقتصاد ملی

□ تبصره ۱- اهداف مذکور این ماده باید با رعایت ضرورت‌های حاکم بر برنامه‌ریزی عمومی اقتصاد کشور در هر یک از مراحل رشد عملی شود.

تبصره ۲- دولت مکلف است به منظور تحقق اهداف مذکور در این ماده با رعایت ضرورت‌های حاکم بر برنامه‌ریزی عمومی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور شرایط و منابع مورد نیاز را در برنامه‌های توسعه و قوانین بودجه سنواتی لحاظ نماید.

ماده ۲- شرکتهایی که با رعایت مقررات این قانون تشکیل و به ثبت برسند تعاونی شناخته می‌شوند.

□ ماده ۳- دولت موظف است با رعایت این قانون و در حد مقررات به گونه‌ای که زمینه اداره یا دخالت در اداره تعاونیها یا کارفرمای مطلق شدن دولت‌فرامیم نماید با بخش تعاونی همکاری نموده و امکانات و تسهیلات لازم را با هماهنگی وزارت تعاون در اختیار آنها قرار دهد.

ماده ۴- دولت و کلیه سازمانهای وابسته موظفند در اجرای طرحها و پروژه‌های خود در شرایط مساوی اولویت را به بخش تعاونی بدهند.

□ ماده ۵- اساسنامه هر یک از تعاونیها باید با رعایت مقررات این قانون شامل نکات زیر باشد:
نام با قيد کلمه تعاونی، هدف، موضوع، نوع، حوزه عملیات، مدت، مرکز اصلی عملیات و نشانی، میزان سرمایه، مقررات مربوط به عضو، ارکان، مقررات مالی و کار، انحلال و تصفیه.

□ تبصره- تابعیت تعاونیها باید ایرانی باشد.

ماده ۶- حداقل و حداقل تعداد عضو در تعاونیها به نسبت سرمایه و فرصت اشتغال و نوع فعالیت و رعایت اصل عدم تمرکز و تداول ثروت به وسیله آیین نامه‌ای تعیین می‌شود که به تصویب وزارت تعاون می‌رسد ولی در هر صورت تعداد اعضاء نباید کمتر از ۷ نفر باشد.

ماده ۷- شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی دارای شخصیت حقوقی مستقل می‌باشند.

فصل دوم - عضو

□ ماده ۸- عضو در شرکتهای تعاونی شخصی است حقیقی □ یا حقوقی غیر دولتی که واجد شرایط مندرج در این قانون بوده و ملتزم به اهداف بخش تعاونی و اساسنامه قانونی آن تعاونی باشد.

- تبصره ۱ - در تعاوینیهای اشتغال‌زا کمکهای دولتی به نسبت اعضاء شاغل در آن تعاوینی واگذار می‌شود.
- تبصره ۲ - در تعاوینی‌های چند منظوره‌ای در صورتی که عضویت برای همه آزاد باشد، داشتن عضو غیر شاغل مجاز است، اما هیأت مدیره و مدیرعامل باید از میان اعضاء شاغل انتخاب گردد.
- ماده ۹ - شرایط عضویت در تعاوینیها عبارت است از:
- ۱- تابعیت جمهوری اسلامی ایران.
 - ۲- عدم منوعیت قانونی و حجر.
 - ۳- خرید حداقل سهام مقرر در اساسنامه.
 - ۴- درخواست کتبی عضویت و تعهد رعایت مقررات اساسنامه تعاوینی.
 - ۵- عدم عضویت در تعاوینی مشابه.
- ماده ۱۰ - اعضاء در کلیه امور تعاوینی طبق اساسنامه حق نظارت دارند.
- ماده ۱۱ - کلیه اعضاء مکلفند به وظایف و مسئولیتها که در حدود قوانین و مقررات تعهد کردہ‌اند عمل کنند.
- ماده ۱۲ - خروج عضو از تعاوینی اختیاری است و نمی‌توان آن را منع کرد.
- تبصره ۱ - اعضاء متخصص تعاوینیهای تولید حداقل شش ماه قبل از استعفاء باید مراتب را کتاباً به اطلاع تعاوینی برسانند.
- تبصره ۲ - در صورتی که خروج عضو موجب ضرری برای تعاوینی باشد، وی ملزم به جبران است.
- ماده ۱۳ - در موارد زیر عضو از تعاوینی اخراج می‌شود:
- ۱- از دست دادن هر یک از شرایط عضویت مقرر در این قانون.
 - ۲- عدم رعایت مقررات اساسنامه و سایر تعهدات قانونی پس از دو اخطار کتبی توسط هیأت مدیره به فاصله ۱۵ روز و گذشتن ۱۵ روز از تاریخ اخطار دوم با تصویب مجمع عمومی عادی.
 - ۳- ارتکاب اعمالی که موجب زیان مادی تعاوینی شود و وی نتواند ظرف مدت یک سال آن را جبران نماید یا اعمالی که به حیثیت و اعتبار تعاوینی لطمہ وارد کند یا با تعاوینی رقابتی ناسالم بنماید.
- تبصره - تشخیص موارد فوق بنا به پیشنهاد هر یک از هیأت مدیره یا بازرسان و تصویب مجمع عمومی خواهد بود.
- ماده ۱۴ - در صورت فوت عضو ورثه وی که واجد شرایط و ملتزم به رعایت مقررات تعاوینی باشند، عضو تعاوینی شناخته شده و در صورت تعدد بایستی مابه التفاوت افزایش سهم ناشی از تعدد خود را به تعاوینی بپردازند. اما اگر کتاباً اعلام نمایند که مایل به ادامه عضویت در تعاوینی نیستند و یا هیچ‌کدام واجد شرایط نباشند، عضویت لغو می‌گردد.
- تبصره - اگر تعداد ورثه بیش از ظرفیت تعاوینی باشد، یک یا چند نفر به تعداد مورد نیاز تعاوینی با توافق سایر وراث عضو تعاوینی شناخته می‌شوند.
- ماده ۱۵ - در صورت لغو عضویت به سبب فوت، استعفا، انحلال و اخراج، سهم و کلیه حقوق و مطالبات عضو برابر مقررات اساسنامه و قرارداد منعقده محاسبه و به دیون تعاوینی تبدیل می‌شود و پس از کسر بدھی وی به تعاوینی به او یا ورثه‌اش حداقل ظرف مدت سه ماه پرداخت خواهد شد.
- تبصره - در صورتی که ورثه تقاضا نماید که سهم عضو متوفی از عین اموال تعاوینی پرداخت شود و تراضی یا مصالحه ممکن نباشد چنانچه عین قابل واگذاری بوده و موجب اخلال و ضرر فاحش به اعضاء و تعاوینی نگردد آن قسمت از مطالبات تسلیم ورثه می‌گردد.

فصل سوم - سرمایه

- ماده ۱۶ - سرمایه تعاوینی اموال و دارایی‌هایی است که برای تأسیس تعاوینی یا افزایش سرمایه قبلی در اختیار آن قرار می‌گیرد.
- ماده ۱۷ - شرکتهای تعاوینی شرکتهایی است که تمام یا حداقل ۵۱٪ سرمایه به وسیله اعضاء در اختیار شرکت تعاوینی قرار می‌گیرد و وزارت‌خانه‌ها، سازمانها، شرکتهای دولتی و وابسته به دولت و تحت پوشش دولت، بانکها، شهرباریها، شوراهای اسلامی کشوری، بنیاد مستضعفان و سایر نهادهای عمومی می‌توانند جهت اجرای بند ۲ اصل ۴۳ از راه وام بدون

بهره یا هر راه مشروع دیگر از قبیل مشارکت، مضاربه، مزارعه، مساقات، اجاره، اجاره به شرط تملیک، بیع شرط، فروش اقساطی، صلح، اقدام به کمک در تأمین و یا افزایش سرمایه شرکتهای تعاونی نمایند بدون آنکه عضو باشند.

□ تبصره - در مواردی که دستگاههای دولتی در تأسیس شرکتهای تعاونی شریک می‌شوند طرف مدتی که با موافقت طرفین در ضمن عقد شرکت تعیین خواهد شد سهم سرمایه‌گذاری دولت به تدریج بازپرداخت و حد درصد سرمایه به تعاونی تعلق خواهد گرفت.

ماده ۱۸ - دولت می‌تواند با رعایت اصول چهل و سوم و چهل و چهارم قانون اساسی، واحدهای صنعتی یا کشاورزی یا خدماتی و امثال آن را که اموال عمومی است و در اختیار دارد در اختیار شرکتهای تعاونی به صورت زیر قرار دهد:

۱ - واحدهای مذکور را به صورت حبس موقت یا مادام که تعاونی به صورت قانونی وجود داشته باشد در اختیار تعاونی قرار دهد و تعاونی مالک منافع آن باشد.

۲ - در صورتی که واحدهای مذکور کارکنان واجد شرایط داشته باشند، در عضویت آن تعاونی اولویت خواهند داشت.

۳ - دولت می‌تواند طبق قرارداد بابت استهلاک یا بازسازی یا نگهداری یا توسعه واحد مذبور سالانه مبلغی نقدی و یا کالا دریافت نماید.

۴ - دولت می‌تواند در واگذاری واحدهای فوق و سایر امکانات، مقرراتی به عنوان شرایط الزامی در رعایت سیاستهای دولت در قیمت‌گذاری و برنامه‌ریزی تولید و توزیع و تأمین منافع عمومی، تعیین نماید.

□ ماده ۱۹ - در استفاده از وام و کمکهای مالی دولتی اولویت با تعاونی‌هایی است که از بانکها طبق قانون عملیات بانکی بدون بهره وام دریافت نکرده باشند.

ماده ۲۰ - سهم اعضاء در تأمین سرمایه شرکتهای تعاونی برابر است مگر مجمع عمومی تصویب نماید که اعضاء سهم بیشتری تأديه نمایند که در این صورت حداقل و حداقل سهم‌ها باید در حدودی باشد که وزارت تعاون مناسب با نوع و تعداد اعضاء تعاوینیها تعیین می‌نماید.

□ ماده ۲۱ - هر تعاونی وقتی ثبت و تشکیل می‌شود که حداقل یک سوم سرمایه آن تأديه و در صورتی که به صورت نقدی و جنسی باشد تقویم و تسلیم شده باشد.

□ تبصره - اعضاء تعاوینی مکلفند مبلغ پرداخت نشده سهم خود را طرف مدت مقرر در اساسنامه تأديه نمایند.

□ ماده ۲۲ - عضو یا اعضای تعاوینی می‌توانند با رعایت مقررات این قانون سهم خود را به سایر اعضاء و یا افراد جدید واجد شرایط واگذار نمایند.

□ ماده ۲۳ - مسئولیت مالی اعضاء در شرکتهای تعاونی محدود به میزان سهم آنان می‌باشد مگر آنکه در قرارداد ترتیب دیگری شرط شده باشد.

□ تبصره - مسئولیت دستگاههای عمومی تأمین‌کننده سرمایه تعاوینیها به میزان سرمایه متعلق به آنان می‌باشد مگر آنکه در قرارداد ترتیب دیگری شرط شده باشد.

ماده ۲۴ - دولت موظف است جهت تحقق اهداف مندرج در اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی و افزایش سهم بخش تعاون در اقتصاد ملی با رعایت ضرورتها و در قالب برنامه رشد و توسعه اقتصادی اجتماعی کشور شرایط و امکانات لازم را برای گسترش کمی و کیفی تعاوینیها به گونه‌ای که این بخش، نقش مؤثر در رشد و توسعه اقتصادی ایفاء نماید، فراهم آورد.

□ تبصره ۱ - به منظور فوق دولت می‌تواند با استفاده از منابع بودجه‌ای یا منابع بانکی با تضمین دولت، وام بدون بهره در اختیار تعاوینی قرار دهد واموال منقول و یا غیر منقول و وسائل و امکانات لازم را به قیمت عادله به طور نقد و یا اقساط برای تشکیل و تقویت تعاوینیها با آنها بفروشد و یا به آنها اجاره دهد و یا اقدام به عقد اجاره به شرط تملیک بنماید و یا سهام شرکتها و مؤسسات دولتی و وابسته دولت و بانکها و مصادره و ملی شده را به تعاوینیها منتقل نماید.

□ تبصره ۲ - بانکها موظف‌اند جهت سرمایه‌گذاری و یا افزایش سرمایه تعاوینیها و یا تقویت آنها وام و سایر تسهیلات اعطایی را در اختیار آنان قراردهند و می‌توانند قرارداد نمایند که سرمایه‌هایی که از محل وام و سایر تسهیلات اعطایی تأمین می‌شود به عنوان خمامت و یا وثیقه و یا رهن در نزدبانک باشد و یا در صورتی که تعاوینی قادر به بازپرداخت وام

نباشد بانک مطالبات خود را از طریق فروش اموال تعاونی تسویه نماید که در خرید اینگونه اموال تعاونیهای دیگر اولویت دارند.

فصل چهارم - حساب سود و زیان و تقسیم سود و سایر مقررات مالی

□ ماده ۲۵ - سود خالص شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی در هر سال مالی به ترتیب زیر تقسیم می‌شود:

۱ - از حداقل پنج درصد (۵٪) به بالا با تصویب مجمع عمومی عادی به عنوان ذخیره تعاونی به حساب ذخیره قانونی منظور می‌شود.

□ تبصره ۱ - ذخیره قانونی تا زمانی که مبلغ کل ذخیره حاصل از درآمدهای مذکور به میزان یک چهارم معدل سرمایه سه سال اخیر شرکت نرسیده باشد الزامی است.

□ تبصره ۲ - تعاونیها می‌توانند تا حداقل یک دوم ذخیره قانونی را جهت افزایش سرمایه خود بکار ببرند.

۲ - حداقل پنج درصد از سود خالص به عنوان اندوخته احتیاطی به پیشنهاد هیأت مدیره و تصویب مجمع عمومی عادی به حساب مربوط منظور می‌گردد و نحوه مصرف آن با تصویب مجمع عمومی عادی است.

۳ - درصدی از سود جهت پاداش به اعضاء، کارکنان، مدیران و بازرسان به پیشنهاد هیأت مدیره و تصویب مجمع عمومی عادی تخصیص داده می‌شود.

۴ - پس از کسر وجود فواید باقیمانده سود خالص به ترتیبی که در اساسنامه و شرایط ضمن عقد پذیرفته می‌شود تقسیم می‌گردد.

فصل پنجم - تعاونیهای تولید و توزیع

ماده ۲۶ - تعاونیهای تولید شامل تعاونی‌هایی است که در امور مربوط به کشاورزی، دامداری، دامپروری، پرورش و صید ماهی، شیلات، صنعت، معدن، عمران شهری و روستایی و عشایری و نظایر اینها فعالیت می‌نمایند.

□ تبصره - تعاونیهای تولید در کلیه اولویتها و حمایتهای مربوط به تعاونیها حق تقدم دارند.

□ ماده ۲۷ - تعاونیهای توزیع عبارتند از تعاونیهایی که نیاز مشاغل تولیدی و یا مصرف کنندگان عضو خود را در چارچوب مصالح عمومی و به منظور کاهش هزینه‌ها و قیمتها تأمین می‌نمایند.

□ تبصره - تعاونیهای توزیع مربوط به تأمین کالا و مسکن و سایر نیازمندیهای روستائیان و عشایر و کارگران و کارمندان از نظر گرفتن سهمیه کالا و حمایت‌های دولتی و بانکی و سایر حمایت‌های مربوط به امور تهییه و توزیع اولویت دارند.

□ ماده ۲۸ - شرکتها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت و تعاونیها موظف‌اند در معاملات خود به تعاونیها اولویت دهند.

□ تبصره - تعاونیهای موضوع این قانون با رعایت قوانین و مقررات می‌توانند به امر صادرات و واردات در موضوع فعالیت خود بپردازند.

فصل ششم - ارکان تعاونیها

□ ماده ۲۹ - شرکتهای تعاونی برای اداره امور خود دارای ارکان زیر می‌باشند:

۱ - مجمع عمومی.

۲ - هیأت مدیره.

۳ - بازرس یا بازرسان.

□ ماده ۳۰ - مجمع عمومی که بر اساس این قانون بالاترین مرجع اتخاذ تصمیم و نظارت در امور شرکتهای تعاونی می‌باشد، از اجتماع اعضای تعاونی یا نمایندگان تمام‌الاختیار آنها به صورت عادی و فوق‌العاده تشکیل می‌شود و هر عضو بدون در نظر گرفتن میزان سهم فقط دارای یک رأی است.

□ تبصره ۱ - در شرکتهای تعاونی هر یک از دستگاه‌ها و شرکتهای دولتی، بانکها، شوراهای اسلامی کشوری و سازمانهای عمومی که در تعاونی مشارکت یا سرمایه‌گذاری کرده‌اند می‌توانند نماینده‌ای برای نظارت و بازرگانی و شرکت در جلسات مجمع عمومی و هیأت مدیره به عنوان ناظر داشته باشند.

□ تبصره ۲ - انحلال، ادغام یا تغییر موادی از اساسنامه تعاونی که مغایر شروط و قراردادهای منعقده با منابع تأمین کننده اعتبار و کمک مالی و امکانات مختلف و سرمایه‌گذاری و مشارکت باشد موقول به موافقت مراجع مذکور خواهد بود.

ماده ۳۱ - هیأت مؤسس عبارت است از عده‌ای از افراد واحد شرایط عضویت در تعاونی مربوط که اقدام به تأسیس تعاونی می‌نمایند.

ماده ۳۲ - وظایف هیأت مؤسس عبارت است از:

- ۱- تهییه و پیشنهاد اساسنامه طبق قانون و مقررات.
- ۲- دعوت به عضویت افراد واحد شرایط.

۳- تشکیل اولین مجمع عمومی عادی جهت تصویب و ثبت اساسنامه و تعیین هیأت مدیره و سایر وظایف مجمع عمومی عادی

تبصره ۱ - پس از تشکیل اولین جلسه رسمی مجمع عمومی عادی و تعیین هیأت مدیره وظایف هیأت مؤسس خاتمه می‌یابد.

تبصره ۲ - اعضاًی که با مصوبه اولین جلسه مجمع عمومی عادی در مورد اساسنامه موافقت نداشته باشند می‌توانند در همان جلسه تقاضای عضویت خود را پس بگیرند.

تبصره ۳ - تصویب اساسنامه تعاونی با حداقل دو سوم اعضاء اولین مجمع عمومی عادی می‌باشد.

ماده ۳۳ - مجمع عمومی عادی حداقل سالی یک بار پس از پایان سال مالی جهت انجام وظیفه قانونی خود تشکیل می‌شود.

در موارد ضروری در هر موقع سال می‌توان مجمع عمومی عادی را به صورت فوق‌العاده تشکیل داد.

تبصره ۱ - جلسات مجمع عمومی عادی در نوبت اول با حضور اکثریت اعضاء رسمیت می‌یابد و در صورت عدم حصول حد نصاب مذبور، در نوبت دوم با حضور هر تعداد از اعضاء رسمی خواهد بود.

تبصره ۲ - مجامع عمومی شرکتهای تعاونی فرا استانی و یا شرکتهایی که تعداد اعضاء آنها افزون بر پانصد عضو بوده و در مناطق مختلف کشور پراکنده‌می‌باشند می‌تواند به صورت دو مرحله‌ای برگزار گردد.

در مرحله اول نماینده یا نمایندگان اعضاء تعاونی در حوزه‌های مختلف فعالیت شرکت تعیین و در مرحله دوم، مجمع عمومی با حضور نمایندگان منتخب اعضاء تشکیل خواهد شد.

چگونگی انتخاب نماینده یا نمایندگان در مرحله اول و حدود اختیارات و نحوه اعمال رای آنها در مرحله دوم مجمع عمومی براساس **دستورالعملی** خواهد بود که از سوی وزارت تعاون ابلاغ می‌گردد.

□ تبصره ۳ - نحوه تشکیل مجمع عمومی مطابق با **آیین نامه‌ای** خواهد بود که توسط وزارت تعاون تهییه می‌شود. در صورتی که هیأت مدیره‌ای در موعد مقرر به تشکیل مجمع عمومی عادی یا فوق‌العاده مبادرت نکند وزارت تعاون راساً نسبت به برگزاری مجمع عمومی اقدام خواهد نمود.

□ تبصره ۴ - دعوت از مجامع عمومی و اعلام تصمیمات آنها از طریق روزنامه‌های کثیر الانتشار، پست سفارشی یا دیگر روشهای قابل اثبات پیش‌بینی شده در اساسنامه صورت گیرد.

ماده ۳۴ - وظایف و اختیارات مجمع عمومی عادی به شرح زیر است:

- ۱- انتخاب هیأت مدیره و بازرگانی یا بازرگان.

۲ - رسیدگی و اتخاذ تصمیم درباره تراز نامه و حساب سود و زیان و سایر گزارش‌های مالی هیأت مدیره پس از قرائت گزارش بازرس یا بازرسان.

۳ - تعیین خط مشی و برنامه تعاونی و تصویب بودجه جاری و سرمایه‌گذاری و اعتبارات و وامهای درخواستی و سایر عملیات مالی به پیشنهاد هیأت مدیره.

۴ - اتخاذ تصمیم نسبت به افزایش و یا کاهش سرمایه در حدود قوانین و مقررات.

۵ - اخذ تصمیم نسبت به ذخایر و پرداخت سود و مازاد درآمد و تقسیم آن طبق اساسنامه.

۶ - تصویب مقررات و دستورالعملهای داخلی تعاونی.

۷ - سایر وظایفی که قوانین و مقررات بر عهده مجمع عمومی قرار می‌دهد.

۸ - تعیین روزنامه کنیه‌الانتشار برای درج آگهی‌های شرکت.

۹ - اتخاذ تصمیم در مورد عضویت شرکت تعاونی در شرکتها و اتحادیه‌ها و اتفاقهای تعاون و میزان سهام و یا حق عضویت سالانه پرداختی براساس موازین مقرر در این قانون.

□ ماده ۳۵ - مجمع عمومی فوق العاده به منظور تغییر مواد در اساسنامه (در حدود این قانون)، تصمیم‌گیری نسبت به عزل یا قبول استعفای هیأت مدیره و انحلال یا ادغام تعاونی تشکیل می‌گردد.

□ تبصره ۱ - مجمع عمومی فوق العاده بنا به تقاضای کتبی حداقل یک سوم اعضاء تعاونی و یا اکثریت مطلق اعضاء هیأت مدیره و یا بازرس یا بازرسان با حضور حداقل دو سوم اعضاء کل تعاونی □ تشکیل می‌شود. در صورتی که بار اول با دو سوم اعضاء تشکیل نشود، بار دوم با نصف به علاوه یک رسمیت خواهد داشت و در نوبت سوم با هر تعداد شرکت کننده رسمیت خواهد یافت.

□ تبصره ۲ - در صورتی که هیأت مدیره ظرف مدت حداقل یک ماه نسبت به تشکیل مجمع عمومی فوق العاده اقدام ننماید، وزارت تعاون نسبت به تشکیل مجمع عمومی اقدام می‌نماید.

□

بخش دوم / هیأت مدیره

□ ماده ۳۶ - اداره امور تعاونی طبق اساسنامه بر عهده هیأت مدیره‌ای مرکب از سه ، پنج یا هفت نفر عضو اصلی و دو ، سه یا چهار نفر عضو علی البدل است که از بین اعضاء برای مدت سه سال انتخاب می‌شوند . انتخاب اعضاء اصلی و علی البدل در یک نوبت بعمل می‌آید و دارندگان اکثریت نسبی آراء بعد از اعضاء اصلی به ترتیب اعضاء علی البدل محسوب می‌شوند . انتخاب بیش از دو دوره متوالی با انتخاب حداقل دو سوم اعضاء حاضر در مجمع عمومی بالامانع است .

تبصره ۱ - هیأت مدیره در اولین جلسه از میان خود یک نفر را به عنوان رئیس هیأت مدیره، یک نفر را به عنوان نایب رئیس و یک یا دو نفر را به عنوان منشی انتخاب می‌کند.

تبصره ۲ - در صورت استعفاء، فوت، ممنوعیت قانونی و یا غیبت غیر موجه مکرر به نحوی که در اساسنامه تعیین می‌شود، یکی از اعضاء علی البدل به ترتیب آراء بیشتر برای بقیه مدت مقرر ، جانشینی وی در هیأت مدیره می‌گردد.

تبصره ۳ - اعضاء هیأت مدیره می‌توانند با تصویب مجمع عمومی حقوق و مزايا دریافت نمایند. در صورتی که عضو هیأت مدیره از محل دیگری حقوق می‌گیرد در تعاونی مربوط صرفاً حق جلسه و پاداش دریافت می‌کند . حداقل و حداقل حقوق و مزايا هیأت مدیره و پاداش آنان و موارد استثناء به موجب دستور العملی است که به تأیید مجمع عمومی می‌رسد .

□ ماده ۳۷ - وظایف و اختیارات هیأت مدیره به شرح زیر می‌باشد:

۱ - دعوت مجمع عمومی (عادی - فوق العاده).

۲ - اجرای اساسنامه و تصمیمات مجمع عمومی و سایر مقررات مربوط.

۳ - نصب و عزل و قبول استعفای مدیر عامل و نظارت بر عملیات وی .

۴ - قبول درخواست عضویت و اخذ تصمیم نسبت به انتقال سهم اعضاء به یکدیگر و دریافت استعفای هر یک از اعضاء هیأت مدیره.

۵ - نظارت بر مخارج جاری تعاوی و رسیدگی به حسابها و ارائه به بازرس یا بازرسان و تسلیم به موقع گزارش مالی و ترازنامه تعاوی به مجمع عمومی.

۶ - تهییه و تنظیم طرحها و برنامه‌ها و بودجه و سایر پیشنهادات و ارائه آن به مجمع عمومی جهت اتخاذ تصمیم.

۷ - تعیین نماینده از بین اعضای تعاوی برای حضور در جلسات مجامع عمومی شرکتها و اتحادیه‌هایی که تعاوی در آنها مشارکت دارد.

۸ - تهییه و تنظیم دستورالعملهای داخلی تعاوی و تقديم آن به مجمع عمومی برای تصویب.

۹ - تعیین نماینده یا وکیل در دادگاهها و مراجع قانونی و سایر سازمانها با حق توکیل غیر.

۱۰ - تعیین و معرفی صاحبان امضای مجاز (یک یا دو نفر از اعضاء هیأت مدیره باتفاق مدیر عامل) برای قراردادها و استناد تعهدآور تعاوی.

□ تبصره - هیأت مدیره وظایف خود را به صورت جمعی انجام می‌دهد و هیچ یک از اعضای هیأت مدیره حق ندارد از اختیارات هیأت، منفرد استفاده کند مگر در موارد خاص که وکالت □ یا نماینده‌گی کتبی از طرف هیأت مدیره داشته باشد. هیأت مدیره می‌تواند قسمتی از اختیارات خود را باکثربیت سه چهارم آراء به مدیر عامل تفویض نماید.

□ ماده ۳۸ - اعضای هیأت مدیره، هیأت ریسیه، مدیر عامل و بازرسان باید واجد شرایط زیر باشند:

۱- ایمان و تعهد به اسلام (در تعاوینهای متشکل از اقلیتهای دینی شناخته شده در قانون اساسی، شرط و ثابت و امانت)

۲- نداشتن منع قانونی و محجور نبودن

۳- عدم عضویت در گروههای محارب و عدم ارتکاب جرایم علیه امنیت کشور و عدم محکومیت به جعل استناد

۴- عدم سابقه محکومیت به ارتشاء- اختلاس- کلاهبرداری- خیانت در امانت- تدلیس- تصرف غیرقانونی در اموال دولتی و ورشکستگی به تقصیر.

تبصره - برای عضویت در هیأت ریسیه اتفاقهای تعاؤن علاوه بر شرایط مذکور در این ماده داشتن حداقل سه سال سابقه عضویت در هیأت مدیره ، مدیریت عامل ، مدیریت کلی و بازرسی شرکتها ، اتحادیه ها و اتفاقها در بخش تعاؤن الزامی است.

□ ماده ۳۹ - هیأت مدیره مکلف است بلاfacile بعد از انتخاب ، برای اداره امور و اجرای تصمیمات مجمع عمومی و هیأت مدیره ، فرد واجد شرایطی را از بین اعضای تعاوی و یا خارج از آن برای مدت سه سال به عنوان مدیر عامل انتخاب کند . نصب و عزل و قبول استعفای مدیر عامل و نظارت بر عملکرد و تعیین حدود اختیارات ، وظایف و میزان حقوق و مزایای وی بر عهده هیأت مدیره می باشد و انتخاب مجدد مدیر عامل بلامانع است .

بخش سوم / بازرسی

ماده ۴۰ - مجمع عمومی، بازرس یا بازرسانی را اعم از اشخاص حقیقی یا حقوقی و برای مدت یک سال مالی انتخاب می‌کند، انتخاب مجدد آنان بلامانع است.

□ تبصره ۱ - در صورت فوت یا منوعیت قانونی و یا استعفای بازرس یا بازرسان اصلی، هیأت مدیره مکلف است ظرف ده روز بازرس یا بازرسان علی‌البدل را به ترتیب اولویت آراء برای بقیه مدت دعوت نماید.

□ تبصره ۲ - حق‌الزحمه و پاداش بازرس یا بازرسان با تصویب مجمع عمومی تعیین می‌گردد

ماده ۴۱ - وظایف بازرس یا بازرسان تعاوی به شرح زیر است:

۱ - نظارت مستمر بر انطباق نحوه اداره امور تعاوی و عملیات و معاملات انجام شده با اساسنامه و قوانین و مقررات و دستورالعملهای مربوطه.

۲ - رسیدگی به حسابها، دفاتر، اسناد، صورتهای مالی از قبیل ترازنامه و حسابهای عملکرد و سود و زیان، بودجه پیشنهادی و گزارشات هیأت‌مدیره به مجمع عمومی.

۳ - رسیدگی به شکایات اعضاء و ارائه گزارش به مجمع عمومی و مراجع ذیربیط.

۴ - تذکر کتبی تخلفات موجود در نحوه اداره امور تعاوی به هیأت مدیره و مدیر عامل و تقاضای رفع نقص.

۵- نظارت بر انجام حسابرسی و رسیدگی به گزارش‌های حسابرسی و گزارش نتیجه رسیدگی به مجمع عمومی شرکت و مراجع ذیربطر.

تبصره - بازرس یا بازرسان حق دخالت مستقیم در اداره امور تعاونی را نداشته ولی می‌توانند بدون حق رأی در جلسات هیأت مدیره شرکت کنند و نظرات خود را نسبت به مسائل جاری تعاونی اظهار دارند.

□ ماده ۴۲ - در صورتی که هریک از بازرسان تشخیص دهنده هیأت مدیره و یا مدیر عامل در انجام وظایف محوله مرتكب تخلفی شده و به تذکرات آنان ترتیب اثر نمی‌دهند مکلفند از هیأت مدیره تقاضای برگزاری مجمع جهت رسیدگی به گزارش خود را بنمایند.

تبصره - اگر هیأت مدیره ظرف مدت یک ماه از تاریخ دریافت درخواست تشکیل مجمع عمومی فوق العاده توسط بازرس اقدام به دعوت و برگزاری آن ننماید بازرس می‌تواند با اطلاع وزارت تعاون نسبت به انتشار آگهی و تشکیل مجمع عمومی فوق العاده اقدام نماید.

فصل هفتم - اتحادیه تعاونی

ماده ۴۳ - اتحادیه‌های تعاونی با عضویت شرکتها و تعاونی‌هایی که موضوع فعالیت آنها واحد است برای تأمین تمام و یا قسمتی از مقاصد زیر تشکیل می‌گردد:

۱ - ارائه خدمات آموزشی و فرهنگی و تبلیغاتی مربوط به امور تعاون به تعاونی‌های عضو و بالا بردن سطح علمی و فنی و تخصصی و اطلاعات مورد نیاز اعضاء آنها و گسترش تعليمات تعاونی.

۲ - ارائه خدمات تحقیقاتی و مطالعاتی پیرامون موضوعات مورد نیاز تعاونی‌های عضو و کمک به جمع‌آوری آمار و اطلاعات و گزارشات اقتصادی و اجتماعی به آنان و وزارت تعاون.

۳ - کمک به سازماندهی و حسن اداره امور و هماهنگی و حفاظت و توسعه تعاونی‌های موضوع فعالیت خود.

۴ - کمک به برقراری ارتباط و همکاری متقابل بین تعاونی‌ها و بین آنها و مردم و دولت و سایر ارتباطات داخلی و خارجی.

۵ - ارائه خدمات اداری، مالی، حسابداری، حسابرسی، بازرسی، تجاری، اعتباری، تشکیل صندوقهای قرض‌الحسنه و سایر فعالیتهای اقتصادی مورد نیاز تعاونی‌های عضو.

۶ - تأمین نیازهای مشترک و بازاریابی و خرید و فروش و صادرات و واردات تعاونی‌های عضو.

۷ - ارائه خدمات فنی، تخصصی، حقوقی، قبول وکالت اعضاء در کلیه امور مورد نیاز آنان، خدمات مشاوره‌ای و راهنمایی و سایر تسهیلات موردنیاز تعاونی‌ها.

۸ - نظارت بر التزام تعاونی‌های موضوع فعالیت خود به رعایت قوانین و مقررات مربوط و معرفی متخلفین به مراجع قانونی ذیربطر.

۹ - حل اختلاف و داوری در محدوده امور مربوط به تعاونی‌ها به صورت کدخدامنشی و صلح اعضاء تعاونی‌ها.

□ تبصره ۱ - عضویت در اتحادیه تعاونی اختیاری است و تعاونی‌هایی که عضو اتحادیه نباشند از حقوق قانونی محروم نخواهند بود.

□ تبصره ۲ - برای هر موضوع فعالیت تعاونی در هر شهرستان فقط یک اتحادیه تشکیل می‌گردد.

ماده ۴۴ - سرمایه اتحادیه‌های تعاونی از محل پرداخت سهم تعاونی‌های عضو (به تناسب تعداد اعضاء تعاونی و میزان استفاده از خدمات اتحادیه) تأمین می‌شود و افزایش سرمایه اتحادیه از طریق افزایش سهم آنان و پرداخت حق عضویت و سایر دریافت‌ها تأمین می‌گردد و هر گونه تصمیم درباره سرمایه یا افزایش یا کاهش آن با تصویب دو سوم اعضای مجمع عمومی اتحادیه خواهد بود.

□ ماده ۴۵ - هر اتحادیه تعاونی دارای ارکان زیر است:

۱ - مجمع عمومی.

۲ - هیأت مدیره.

۳ - هیأت بازرسی.

□ ماده ۴۶ - مجمع عمومی اتحادیه‌های تعاونی از نمایندگان تعاونی‌های عضو تشکیل می‌شود و هر تعاونی دارای یک رأی می‌باشد. سایر مقررات مربوط به مجمع عمومی به همان ترتیبی است که در بخش اول فصل ششم آمده است.

تبصره - در مواردی که تعداد اعضای تعاونی عضو اتحادیه و حجم معاملات آنها با اتحادیه، نزدیک به هم نباشد تعداد نمایندگان هر تعاونی به نسبت تعداد اعضای آنها و با ترکیبی از اعضاء و حجم معاملاتی که با اتحادیه داشته‌اند مطابق دستورالعملی که توسط وزارت تعاون ابلاغ می‌گردد خواهد بود.

ماده ۴۷ - اعضاء هیأت مدیره اتحادیه‌های تعاونی به پیشنهاد تعاونیهای عضو و تصویب مجمع عمومی انتخاب می‌شوند و بهر حال از هر تعاونی بیش از یک نفر عضو در هیأت مدیره نخواهد بود.

ماده ۴۸ - ضوابط و مقررات این قانون درباره انتخابات، وظایف و اختیارات هیأت مدیره و مدیر عامل، در مورد اتحادیه‌های تعاونی نیز اجرا می‌شود.

ماده ۵۰ - هیأت بازرگانی مأمور حسابرسی و بازرگانی اتحادیه تعاونی است. اعضای این هیأت به وسیله مجمع عمومی اتحادیه تعیین می‌گردند. گزارشات هیأت بازرگانی باید به تصویب اکثریت مطلق اعضای هیأت برسد. وظایف و اختیارات و سایر مقررات مربوط به بخش سوم فصل ششم در مورد هیأت بازرگانی نیز مجری است.

□ تبصره - هیأت بازرگانی اتحادیه‌ها می‌توانند بنا به تقاضای مجمع عمومی تعاونیهای عضو و تصویب مجمع عمومی اتحادیه وظایف بازرگانی تعاونیهای عضو را نیز انجام دهد.

فصل هشتم - تشکیل و ثبت تعاونیها

□ ماده ۵۱ - شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی با رعایت این قانون پس از تهیه طرح و تصویب آن به کیفیتی که در آیین‌نامه اجرایی مشخص خواهد شد باید مدارک زیر را برای تشکیل و ثبت ارائه دهند:

- ۱ - صورتجلسه تشکیل مجمع مؤسس و اولین مجمع عمومی و اسامی اعضاء و هیأت مدیره منتخب و بازرگان.
- ۲ - اساسنامه مصوب مجمع عمومی.
- ۳ - درخواست کتبی ثبت.

۴ - طرح پیشنهادی و ارائه مجوز وزارت تعاون.

۵ - رسید پرداخت مقدار لازم التأديه سرمایه.

۶ - مدارک دعوت موضوع بند ۲ ماده ۳۲.

□ تبصره - اولین هیأت مدیره پس از اعلام قبولی مکلفند با انجام تشریفات مقرر نسبت به ثبت تعاونی اقدام نمایند.

□ ماده ۵۲ - اداره ثبت شرکتها موظف است پس از دریافت اسناد و مدارک لازم اقدام به ثبت تعاونیها نماید.

فصل نهم - ادغام، انحلال و تصفیه

بخش اول - ادغام

ماده ۵۳ - شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی می‌توانند در صورت تصویب مجامع عمومی فوق العاده و طبق مقررات آیین‌نامه اجرایی این قانون با یکدیگر ادغام شوند.

□ تبصره - صورتجلسات مجامع عمومی فوق العاده تعاونیهای ادغام شده منضم به مدارک مربوط باید حداقل ظرف مدت دو هفته بوای ثبت به اداره ثبت شرکتها تسليم شده و خلاصه تصمیمات به اطلاع کلیه اعضاء و بستانکاران برسد.

بخش دوم - انحلال و تصفیه

ماده ۵۴ - شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی در موارد زیر منحل می‌شوند:

- ۱ - تصمیم مجامع عمومی فوق العاده.

- ۲ - کاهش تعداد اعضاء از حد نصاب مقرر در صورتی که حداقل ظرف مدت ۳ ماه تعداد اعضاء به نصاب مقرر نرسیده باشد.
- ۳ - انقضای مدت تعیین شده در اساسنامه مربوط در صورتی که در اساسنامه مدت تعیین شده باشد و مجمع عمومی مدت را تمدید نکرده باشد.
- ۴ - توقف فعالیت بیش از یک سال بدون عذر موجه.
- ۵ - عدم رعایت قوانین و مقررات مربوط پس از ۳ بار اخطار کتبی در سال به وسیله وزارت تعاون بر طبق آیین‌نامه مربوط.
- ۶ - ورشکستگی طبق قوانین مربوط.
- تبصره ۱ - پس از اعلام اتحال و ثبت بالافاصله آن در اداره ثبت محل، تصفیه طبق [قانون تجارت](#) صورت می‌گیرد.
- تبصره ۲ - در بندهای دوم و چهارم و پنجم وزارت تعاون بالافاصله طبق آیین‌نامه مربوط، اتحال تعاونی را به اداره ثبت محل اعلام می‌نماید.
- تبصره ۳ - اعلام نظر وزارت تعاون در مورد بندهای ۴ و ۵ در دادگاه صالح قابل شکایت و رسیدگی می‌باشد.
- تبصره ۴ - کلیه اموالی که از منابع عمومی دولتی در اختیار تعاونی قرار گرفته با اتحال آن باید مسترد شود.
- ماده ۵۵ - در صورتی که مجمع عمومی فوق العاده یا وزارت تعاون رأی به اتحال تعاونی بدهد، ظرف یک ماه سه نفر جهت تصفیه امور تعاونی انتخاب و به اداره ثبت محل معرفی خواهند شد تا بر طبق قانون و آیین‌نامه مربوط نسبت به تصفیه امور تعاونی اقدام نمایند.
- ماده ۵۶ - در صورتی که هر تعاونی منحل گردد، قبل از اتحال باید به تعهداتی که در برابر اخذ سرمایه و اموال و امتیازات از منابع عمومی و دولتی و بانکها و شهرداری سپرده است عمل نماید.

فصل دهم - اتفاق تعاون

- ماده ۵۷ - به منظور تأمین مقاصد زیر اتفاقهای تعاون شهرستان ، استان و ایران تشکیل می گردد :
- ۱- انجام کلیه وظایف و اختیارات و مسؤولیت های اتفاق بازرگانی و صنایع و معادن و کشاورزی جمهوری اسلامی ایران در ارتباط با بخش تعاونی
 - ۲- مشارکت در برنامه ریزی برای توسعه بخش تعاونی در راستای پیشرفت اقتصادی و اجتماعی کشور
 - ۳- ارائه خدمات فرهنگی و ترویج و آموزش تعاون جهت اعضا و تقویت اصول و ارزشهای تعاونی و انتشار کتب و نشریات مورد لزوم
 - ۴- همکاری با وزارت تعاون ، کار و رفاه اجتماعی در جهت توسعه بخش تعاونی و فعالیت های مرتبه
 - ۵- برقراری ارتباط و پیوند بین تعاونی ها و ایجاد هماهنگی و همکاری بین آنها
 - ۶- برقراری ارتباط و پیوند بین بخش تعاونی ایران و فعالان اقتصادی در سایر بخش های اقتصادی کشور و تعاونی ها و فعالان اقتصادی در سایر کشورها
 - ۷- کمک به توانمندسازی تعاونی ها و راهنمایی آنها در امور فنی، حقوقی، مالی، اداری و بازرگانی
 - ۸- فراهم آوردن شرایط لازم برای صدور محصولات تعاونی ها و تأمین نیازمندی های آنها
 - ۹- برگزاری نمایشگاه های داخلی و خارجی و ایجاد مراکز تجاری در کشورهای هدف
 - ۱۰- نمایندگی غیردولتی بخش تعاونی ایران در اتحادیه بین المللی تعاون و کلیه مجتمع، شوراهای و سازمان های داخلی و بین المللی
 - ۱۱- ساماندهی و کمک به توسعه مشارکت مردمی در تعاونی ها و تشویق و ترغیب سرمایه گذاران داخلی و خارجی
- جهت سرمایه گذاری در بخش تعاونی

۱۲- ارائه نظر مشورتی به قوای سه گانه و سایر مراجع راجع به لوایح، طرح ها، تصویب نامه ها و بخش های مرتبط با امور و فعالیت تعاونی ها

۱۳- انجام تحقیقات و پژوهش های کاربردی درباره نحوه فعالیت انواع تعاونی ها

۱۴- داوری در امور حرفه ای بین اشخاص حقوقی بخش تعاونی با یکدیگر و یا با سایر اشخاص حقیقی و حقوقی و نیز بین هر شخص حقوقی بخش تعاونی با اعضایش از طریق مرکز داوری اتفاق

۱۵- ایجاد و اداره مرکز آمار و اطلاعات اقتصادی به منظور انجام وظایف و فعالیت های اتفاق

۱۶- صدور کارت عضویت و کارت بازرگانی برای اشخاص حقوقی بخش تعاونی با رعایت مقررات مربوط

تبصره ۱- مفاد بندهای (۶) و (۱۰) نافی حضور تعاونی های روستایی و کشاورزی، تولیدی روستایی، سهامی زراعی و اتحادیه های آنها در مجتمع، شوراهای سازمان های داخلی و بین المللی مرتبط و همچنین حل اختلاف و داوری فیما بین آنها مطابق مقررات موجود نیست.

تبصره ۲- نحوه تشکیل و فعالیت اتفاق های تعاون استان و شهرستان براساس آیین نامه ای است که به تصویب مجمع عمومی نمایندگان اتفاق تعاون ایران می رسد.

تبصره ۳- وزارت خانه های امور اقتصادی و دارایی، صنعت، معدن و تجارت، جهاد کشاورزی و تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سایر دستگاه های اجرایی ذی ربط موظفند همکاری های لازم را جهت صادرات کالا و خدمات تعاونی ها به عمل آورند.

تبصره ۴- صدور کارت بازرگانی برای اشخاص حقوقی بخش تعاونی فقط از طریق اتفاق تعاون امکان پذیر است.

تبصره ۵- اتخاذ تصمیم در مورد ثبت شعب اتفاق در کشورهای خارجی با تأیید وزارت امور خارجه امکان پذیر است.

تبصره ۶- نحوه تشکیل و فعالیت مرکز داوری اتفاق تعاون براساس آیین نامه ای است که به تصویب مجمع عمومی(نمایندگان) اتفاق تعاون ایران می رسد. ارجاع به داوری اتفاق تعاون باید در اساسنامه همه اشخاص حقوقی تعاونی درج شود.

ماده ۵۸- ارکان هر اتفاق تعاون عبارت است از:

۱- مجمع نمایندگان.

۲- هیأت رئیسه.

۳- هیأت بازرگانی.

□ ماده ۵۹- مجمع نمایندگان اتفاق تعاون شهرستان متشکل از نمایندگان اتحادیه ها و نیز نمایندگان تعاونی های با فعالیت مشابه فاقد اتحادیه با حوزه عمل آن شهرستان و مجمع نمایندگان اتفاق تعاون استان متشکل از رؤسای هیأت رئیسه اتفاق های تعاونی شهرستان های استان و نمایندگان اتحادیه های شهرستان های فاقد اتفاق تعاون و نمایندگان اتحادیه های با حوزه عمل استان و مجمع نمایندگان اتفاق تعاون مرکزی متشکل از رؤسای اتفاق های تعاون استان ها و نمایندگان اتحادیه های استانی فاقد اتفاق تعاون استان و نمایندگان اتحادیه های سراسری می باشد که برای مدت سه سال انتخاب می گردند.

تبصره ۱- وظایف مجمع نمایندگان عبارت است از:

الف- بررسی پیشنهادهای مربوط به اساسنامه و آیین نامه های اتفاق و تایید آن جهت تصویب نهایی وزیر تعاون.

ب- تعیین هیأت رئیسه اتفاق تعاون.

ج- تعیین دو نفر بازرس جهت عضویت در هیأت بازرگانی.

د- تصویب برنامه و بودجه سالانه به پیشنهاد هیأت مدیره.

۵- رسیدگی و اتخاذ تصمیم در مورد تراز نامه و سایر گزارش های هیأت مدیره پس از اظهار نظر هیأت بازرگانی.
و - رسیدگی به گزارش های هیأت بازرگانی.

تبصره ۲ - مجمع نمایندگان اتاق تعاون حسب مورد در استان ها، شهرستان ها و مرکز و با حضور نمایندگان اتاق های تعاون و اتحادیه ها تشکیل می شود و هر نماینده با کارت عضویت معتبر دارای یک رأی است.

ماده ۶۰ - **هیأت رئیسه** اتاق های تعاون متشکل از (۳) تا (۷) نفر عضو اصلی و دو نفر عضو علی البدل از میان اعضاء تعاونی ها می باشند که حتی الاماکن از تعاونی های کشاورزی و روستایی و عشاپری، صنعتی، معدنی، عمران شهری و روستائی و توزیع خواهند بود و برای مدت سه سال از طرف مجمع نمایندگان انتخاب می شوند.

تبصره - در ترکیب هفت نفره اتاق تعاون مرکزی، حتی المقدور از انواع شرکت های تعاونی نظیر شرکت های تعاونی تولیدی و چند منظوره، خدماتی و تأمین نیاز مشاغل تولیدی و خدماتی، مسکن، اعتبار، مصرف، مرزنشینان، تعاونی های سهامی عام و فراغیر و سهام عدالت انتخاب می گردند.

ماده ۶۱ - **وظایف هیأت رئیسه** عبارت است از:

- ۱ - فعالیت لازم جهت تأمین مقاصد اتاق تعاون بر طبق اساسنامه و آیین نامه های مربوط.
- ۲ - اداره کلیه امور مربوط به اتاق تعاون و انجام کلیه مکاتبات و ارتباطات و عملیات مالی مورد نیاز اتاق طبق آیین نامه های داخلی آن.
- ۳ - اجرای تصمیمات مجمع نمایندگان.
- ۴ - ارائه گزارشها و پیشنهادهای لازم به مجمع نمایندگان.
- ۵ - انتخاب رئیس هیأت مدیره از بین خود.

تبصره - مسؤولیت کلیه امور اجرایی اتاق بر عهده رئیس اتاق است که ریاست هیأت رئیسه اتاق را هم بر عهده دارد و جهت هماهنگی امور و پیگیری مصوبات، فردی را به عنوان دبیر کل در اتاق تعاون ایران و دبیر در اتاق های شهرستان و استان با تصویب هیأت رئیسه انتخاب می نماید.

ماده ۶۲ - **هیأت رئیسه** اتاق تعاون هر استان موظف به ایجاد ارتباط و هماهنگی و همکاری بین اتاق های شهرستان های مربوط به خود است و آنها نیز موظف به همکاری هستند. همچنین **هیأت رئیسه** اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف به ایجاد ارتباط و هماهنگی و همکاری بین اتاق های استان ها می باشد و آنها نیز موظف به همکاری هستند.

ماده ۶۳ - هیأت بازرگانی متشکل از سه عضو می باشد که دو نفر آنها به وسیله مجمع نمایندگان و یک نفر دیگر به وسیله وزارت تعاون تعیین می گردد و وظایف آنها عبارت است از:

- الف - نظارت و بازرگانی مستمر از نظر رعایت اساسنامه و آیین نامه های اتاق تعاون و قوانین و مقررات مربوط.
- ب - رسیدگی به حسابها، دفاتر، استناد، صورتهای مالی از قبیل تراز نامه و عملکرد مالی و گزارش به مجمع نمایندگان و وزارت تعامل.

ج - بررسی شکایات و تخلفات مربوط به اتاق تعاون و گزارش به مراجع ذیربیط.
د - ارائه گزارش های سالانه و نوبتی به مجمع نمایندگان و وزارت تعاون از نظر وضعیت فعالیتهای اتاق تعاون و رعایت قوانین و مقررات و اظهار نظر در مورد گزارش های هیأت مدیره.

□ **تبصره - هیأت رئیسه** مکلف است استناد و مدارک مورد درخواست هیأت بازرگانی را در اختیار آنان قرار دهد.

- ماده ۶۴ - منابع مالی اطاق های تعاون عبارت است از:
- ۱ - دریافت حق عضویت در اتاق تعاون از اعضاء.
 - ۲ - دریافت کمک های دولتی و مردمی و شوراهای و هدايا.
 - ۳ - دریافت حق مشاوره، کارشناسی، داوری در محدوده امور مربوط به تعاونی ها به صورت کدخدامنشی و سایر خدماتی که در اختیار تعاونی ها و اتحادیه ها قرار می دهد.

فصل یازدهم - وزارت تعامل

□ ماده ۶۵ - به منظور اعمال نظارت دولت در اجرای قوانین و مقررات مربوط به بخش تعاملی و حمایت و پشتیبانی از این بخش، وزارت تعامل تشکیل می‌گردد.

تبصره ۱ - سازمانهای تعامل روسایی، مرکزی تعامل کشور، مرکزی تعاملیهای معدنی، مراکز گسترش خدمات تولیدی و عمرانی و سایر دفاتر، سازمانها و اداراتی که در رابطه با بخش تعاملی در وزارت‌خانه‌ها و سازمانهای مختلف فعالیت می‌نمایند منحل شده و کلیه وظایف، اختیارات، اموال، داراییها، اعتبارات، بودجه، پرسنل و سایر امکاناتی که در اختیار دارند به وزارت تعامل منتقل می‌شود و این وزارت با استفاده از بودجه و امکانات موجود آنها تشکیل می‌گردد.

تشکیلات و پستهای سازمانی وزارت تعامل که از تعداد پستهای دستگاههای منحله تجاوز نخواهد کرد به پیشنهاد وزیر تعامل و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی کشور ظرف مدت شش ماه (که در این مدت تشکیلات منحله کماکان به وظایف خود عمل می‌کنند) تعیین خواهد شد.

□ تبصره ۲ - صندوق تعامل جهت فعالیتهای اعتباری بخش تعاملی با کلیه داراییها و تعهدات خود از وزارت کار و امور اجتماعی متنزع و به وزارت تعامل الحق و وظایف و اختیارات مجمع عمومی آن به وزیر تعامل منتقل می‌گردد. تغییر در اساسنامه آن به پیشنهاد وزیر تعامل و تصویب هیأت وزیران خواهد بود.

□ ماده ۶۶ - وظایف و اختیارات وزارت تعامل عبارت است از:

۱ - اجرای آن قسمت از قانون و مقررات در رابطه با بخش تعاملی که مربوط به دولت می‌شود و نظارت بر حسن اجرای قوانین و مقررات بخش تعاملی.

۲ - تهییه لایح قانونی و آیین‌نامه‌های این قانون و اساسنامه‌ها و آیین‌نامه‌های تعاملیهای مطابق این قانون.

۳ - جلب و هماهنگی حمایتها و کمکها و تسهیلات و امکانات دولتی و عمومی جهت بخش تعاملی با همکاری دستگاههای اجرایی ذیربطری.

۴ - تشویق و کمک و همکاری در تأسیس و گسترش تعاملیهای با جلب همکاری و مشارکت عموم مردم و شوراهای اسلامی کشوری.

۵ - ایجاد زمینه‌های همکاری و هماهنگی و تعامل بین تعاملیهای و همچنین بین اتحادیه‌های تعاملی یا بین بخش تعاملی و سایر بخش‌های اقتصادی.

۶ - کمک به فعالیتهای تبلیغاتی، آموزشی، فرهنگی، فنی، علمی، تحقیقاتی و صنعتی لازم برای بخش تعاملی با همکاری اتحادیه‌های تعاملی.

۷ - کمک به شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاملی در ارائه خدمات حقوقی، مالی، حسابداری و حسابرسی و دیگر خدمات موردنیاز.

۸ - شرکت در مجتمع بین‌المللی تعامل به عنوان نماینده دولت جمهوری اسلامی ایران.

۹ - انجام معاملات لازم و ارائه خدمات مورد نیاز بخش تعاملی.

۱۰ - اجرای برنامه‌های ترویج و آموزش تعامل برای تفهیم و تعمیم روشها و برنامه‌های مختلف تعاملی و انتشار کتب و نشریات مورد لزوم تعاملی.

۱۱ - راهنمایی مسئولان تعاملیهای در امور حقوقی، مالی، اداری و هدایت آنها در جهت استفاده از روشها و سیستمها بهتر.

۱۲ - انجام تحقیقات آماری و اطلاعاتی و مطالعه درباره فعالیت تعاملیهای در زمینه شناخت نارسایهای و نیازهای آنها و همچنین تواناییها و امکانات آنها به منظور استفاده در برنامه‌ریزی‌های مربوط.

۱۳ - ایجاد هماهنگی در اعمال کمکهای فنی و اداری و مالی و غیره توسط دستگاههای ذیربطری در موارد لازم به منظور اداره صحیح تعاملیهای.

۱۴ - ایجاد تسهیلات لازم جهت توسعه فعالیت تعاملیهای در امور تولیدی.

۱۵ - فراهم آوردن موجبات صدور تولیدات تعاملیهای.

۱۶ - تهیه و تنظیم طرحهای اساسی به منظور فراهم آوردن موجبات تحقق اهداف مندرج در اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

۱۷ - وزارت تعاون می‌تواند در صورت احراز تخلف در اداره امور شرکتها یا اتحادیه‌های تعاونی مراتب را به دادگاه صالح اعلام و دادگاه موظف استخارج از نوبت در رسیدگی مقدماتی در صورت احراز تخلف حکم تعليق مدیران شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی یاد شده را صادر نماید. در این صورت وزارت تعاون موظف است بطور موقت افرادی را برای تشکیل مجمع عمومی و انتخاب هیأت مدیره جدید منصوب نماید.

۱۸ - جلوگیری از فعالیت اشخاص حقیقی یا حقوقی که به هر نحو از نام یا عنوان تعاونی سوء استفاده می‌کنند.

۱۹ - فراهم آوردن تسهیلات لازم در جهت دستیابی تعاونیها به مواد اولیه و وسایل و کالاهای مورد نیاز.

۲۰ - سیاستگذاری، تعیین خط مشی و برنامه‌ریزی در حدود مقررات و اختیارات برای توسعه و رشد بخش تعاون.

۲۱ - فراهم آوردن تسهیلات لازم برای تهیه طرح، ایجاد، توسعه، بازسازی، نوسازی واحدهای تعاونی و نظارت بر امور آنها.

۲۲ - تأمین شرایط و فراهم آوردن امکانات برای سرمایه‌گذاری بخش تعاونی جهت ایجاد تعاونیها با اولویت تعاونیها تولید.

۲۳ - تنظیم برنامه و تعیین نحوه کمکهای اعتباری در حدود مقررات و اختیارات از طریق بانکها و مؤسسات اعتباری و کمکهای دولتی به تعاونیها.

□ تبصره - شورای پول و اعتبار موظف است همه‌ساله بر اساس درخواست وزارت تعاون با رعایت سیاستهای پولی و مالی دولت نسبت به اعطای وام و کمکهای لازم به تعاونیها اقدام نماید.

۲۴ - مشارکت، ایجاد، توسعه و بهره‌برداری و سرمایه‌گذاری در تعاونیها و نیز انتقال یا واگذاری و فروش سهام دولت در واحدهای تولیدی و توزیعی به بخش تعاونی ضمن رعایت مفاد تبصره ماده ۱۷ این قانون.

۲۵ - عضویت در شورای اقتصاد، شورای عالی صنایع، شورای پول و اعتبار، مجمع عمومی بانکها، شورای عالی معادن و کمیسیونهای مربوط به صادرات و واردات کشور و سایر مجامع با نظر هیأت دولت.

۲۶ - مشارکت در تهیه و تدوین مقررات صادرات و واردات کشور.

۲۷ - همکاری با مؤسسات علمی، فنی و اقتصادی بین‌المللی و قبول عضویت و شرکت در سازمانها، شوراهای مجامع بین‌المللی مربوط به امور تعاونی.

۲۸ - صدور مجوز موضوع بند ۴ ماده ۱۰.

۲۹ - سلب مزايا از تعاونیهايی که بر خلاف قانون و مقررات بخش تعاونی عمل نموده و یا بر خلاف اساسنامه مصوب اقداماتی کرده باشند.

۳۰ - تشکیل تعاونی در بخش کشاورزی.

ماده ۶۷ - آیین‌نامه اجرایی این قانون ظرف مدت شش ماه توسط وزارت تعاون تهیه و به تصویب هیأت دولت خواهد رسید.

ماده ۶۸ - به منظور نظارت بر انتخابات تعاونی‌ها و اتاق‌های تعاون، انجمن مرکزی نظارت با عضویت پنج نفر متشكّل از یک نفر از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، یک نفر به انتخاب هیأت رئیسه اتاق تعاون ایران و سه نفر از اتحادیه‌ها به انتخاب مجمع عمومی(نمایندگان) اتاق تعاون ایران به طوری که از هر اتحادیه بیش از یک نفر انتخاب نشود تشکیل می‌شود. هیأت رئیسه انجمن توسط اعضای انجمن تعیین می‌گردد.

انجمن مرکزی نظارت، مرجع بررسی و احراز شرایط داوطلبان فقط براساس ماده (۳۸) این قانون و رسیدگی به شکایات و اعلام نظر درباره انطباق برگزاری مجمع نمایندگان اتاق تعاون ایران با قانون و مقررات موضوعه است. انجمن مرکزی نظارت، برای بررسی احراز شرایط داوطلبان و رسیدگی به شکایات مربوط به کلیه مراحل انتخابات شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی و اتاق تعاون شهرستان و استان، کمیسیون‌هایی را در سطح شهرستان، استان و کشور تعیین می‌کند.

تبصره - دستورالعمل نحوه تعیین اعضای کمیسیون‌ها و چگونگی تشکیل جلسات و تعیین تعاوینی‌های مشمول این ماده در نخستین جلسه انجمن مرکزی نظارت تهیه و تصویب می‌شود.

فصل دوازدهم - سایر مقررات

ماده ۶۹ - کلیه شرکتها و اتحادیه‌های تعاوینی موظفند اساسنامه خود را با این قانون تطبیق دهند و پس از تأیید وزارت تعاوین تغییرات اساسنامه خود را به عنوان تعاوینی به ثبت برسانند در غیر این صورت از مزایای مربوط به بخش تعاوینی و این قانون برخوردار نمی‌باشند.

ماده ۷۰ - ردیفها و اعتبارات ریالی و ارزی مربوط به دستگاههای منحله مذکور در تبصره ۱ ماده ۶۵ از قوانین و مقررات موجود حذف و تحت عنوان ردیفهای مستقل به وزارت تعاوین منتقل می‌گردد. سازمان برنامه و بودجه و کمیته تخصیص ارز موقوفند پس از تشکیل وزارت تعاوین حداقل ظرف مدت یک ماه اعتبارات مربوط به دستگاههای مذکور و آن قسمت از اعتبارات سایر دستگاههای اجرایی که در رابطه با فعالیت بخش تعاوینی بوده است را تفکیک و به وزارت تعاوین انتقال دهند.

ماده ۷۱ - به منظور توسعه و ترویج و نهادینه سازی فرهنگ تعاوین اقدامات زیر با هماهنگی وزارت تعاوین، کار و رفاه اجتماعی صورت می‌گیرد:

۱- وزارت آموزش و پرورش موظف است مفاهیم اقتصاد تعاوینی را در کتب درسی و برنامه تحصیلی دانش آموزان منظور نموده و زمینه مشارکت آنها را در تشکل‌های دانش آموزی مربوط فراهم نماید.

۲- وزارت‌خانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی موظفند نسبت به توسعه گرایش‌ها، رشته‌ها و گروه‌های علمی مرتبط با تعاوینی اقدام نمایند.

۳- سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مکلفند برنامه‌های ترویج فرهنگ تعاوون در جامعه و آموزش متخصصیان تشکیل تعاوینی و ارتقای مهارت انسانی را تهییه و اجرا کنند.

ماده ۷۲ - وزارت جهاد کشاورزی موظف است ضمن پیش‌بینی تمهیدات مناسب برای تسهیل در دسترسی تعاوینی‌ها به زمین، با برنامه‌های ریزی جامع، حمایت لازم از تشکیل و فعالیت کلیه تعاوینی‌های زیرمجموعه بخش کشاورزی و تعاوینی‌های توسعه روستایی و کشت و صنعت در مقیاس بزرگ را در قالب تعاوینی‌های فراگیر ملی یا متعارف به عمل آورد و جهت دسترسی تعاوینی‌ها به بازارهای نهایی، حذف واسطه‌های غیرضروری با وزارت تعاوین، کار و رفاه اجتماعی همکاری لازم را بنماید.

تبصره ۱- وزارت‌خانه‌های راه و شهرسازی و صنعت، معدن و تجارت و شهربداری‌ها موظفند با وزارت جهاد کشاورزی و وزارت تعاوین، کار و رفاه اجتماعی همکاری لازم را به عمل آورند.

تبصره ۲- وزارت‌خانه‌های تعاوین، کار و رفاه اجتماعی و جهاد کشاورزی موظفند ضمن حمایت یکسان از تعاوینی‌های تحت پوشش در بخش کشاورزی، طی سه ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون، با پیشنهاد وزارت تعاوین، کار و رفاه اجتماعی و هماهنگی با وزارت جهاد کشاورزی، آیین نامه این ماده را مشتمل بر تفکیک وظایف و اختیارات حاکمیتی و نظارتی در حوزه تعاوینی‌های مشترک بخش کشاورزی به تصویب هیأت وزیران برسانند.

ماده ۷۳- وزارت تعاوین، کار و رفاه اجتماعی، وظایف حاکمیتی و اتاق تعاوین ایران و دیگر تشکل‌های تعاوینی وظایف تصدی گری بخش تعاوینی را بر عهده دارند.

هرگونه دخالت در امور اجرایی، مدیریتی، مجتمع و انتخابات اتفاق های تعاون ممنوع است. مفاد این ماده نافی وظایف قانونی نظارتی وزارت مذکور نیست.

ماده ۷۴- عضویت و انتصاب کارکنان شاغل قوای سه گانه، قضات و نمایندگان مجلس شورای اسلامی در هیأت رئیسه و هیأت بازرسی اتفاق تعاون و یا به عنوان رئیس اتفاق تعاون ایران، استان و شهرستان ممنوع است.

تبصره - عضویت کارکنان دولت تنها در هیأت رئیسه اتفاق های تعاون، فقط به نمایندگی از تعاونی های مصرف، مسکن و اعتبار کارمندی مجاز است.

ماده ۷۵- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است زمینه دسترسی به ابزارهای جدید تأمین مالی و خرید و فروش سهام تعاونی های قابل عرضه به عموم مردم را در بازار سرمایه فراهم کرده و در راستای اجرای ماده (۱۹) قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی درخصوص نحوه واگذاری شرکت ها و بنگاه های دولتی، واگذاری به تعاونی ها را تسهیل نماید.

وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است ظرف مدت شش ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون با همکاری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و اتفاق تعاون مرکزی آیین نامه اجرایی این ماده را تهییه و برای تصویب هیأت وزیران ارائه کند.

ماده ۷۶- تعاونی ها موظفند اساسنامه خود را ظرف سه ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون با این قانون تطبیق داده و تغییرات اساسنامه خود را به عنوان تعاونی به ثبت برسانند در غیر این صورت تعاونی شناخته نمی شوند و نمی توانند از مزایای شرکت های تعاونی استفاده کنند.

ماده ۷۷- کلیه قوانین و مقررات مقایر این قانون ملغی است.